

[Bernhard Baunsgaard.]

mål. Ministeren lovede det under spørgetiden her i tinget. Jeg er ganske enig med ministeren i, det er et meget svært spørgsmål. Jeg er også enig med ministeren i, det er et spørgsmål, man ikke alene kan klare over skattelovgivningen. Alligevel burde ministeren have taget sig tid til at arbejde med det og i hvert fald være nået så langt, at han straks, da vi kom til problemet, kunne sige: Jeg har drøftet det, og der er de og de vanskeligheder, som fremgår af bilag, jeg for længst har fremsendt til udvalget.

Men det kunne ministeren desværre ikke. Det beklager jeg, og jeg håber, at der nu kommer gang i arbejdet angående dette problem.

Må jeg sige om det forslag, ministeren har stillet om, at man ved henvendelse til arbejdsgiveren skulle kunne få rettet i sin trækprocent, at jeg deler stadig væk mange af betænkelighederne ved dette forslag. Jeg tror principielt på, at skatten bør være et forhold mellem myndighederne og den enkelte skatteyder. Det bør ikke være noget, man aftaler med sin arbejdsgiver.

Når vi i modsætning til venstre har valgt at støtte ændringsforslaget, er det, fordi der i et notat, som vi har fået i dag — det er dateret den 8. december, men det er først kommet mig i hænde i dag — af finansministeren gøres opmærksom på, at der kun bliver adgang for den enkelte skatteyder til at få rettet sin trækprocent én gang op og én gang ned, og at det skal ske skriftligt. Vi har lagt mere vægt på at få denne faste garanti for, hvordan ordningen vil blive, end på at demonstrere her i salen ved at stemme imod. Men jeg er uenig med den socialdemokratiske ordfører, når han kort og klart heroppefra fastslår, at det ikke generer arbejdsgiverne. Jeg føler mig stærkt overbevist om, at arbejdsgiverne ikke vil være glade for dette ændringsforslag. Det billiggøre administrationen, og det skal vi alle sammen være glade for, men jeg ville ønske, at man kunne sætte i gang med at billiggøre administrationen, uden at det skulle gå ud over andre, i dette tilfælde altså arbejdsgiverne.

Og så kommer jeg til ændringsforslag nr. 4, som går ud på, at lovforslagets § 1, nr. 9, udgår. Det drejer sig om den særlige form for beskatning af arbejdsløse. Nu befinder vi os

jo snart i juletiden, og der burde naturligvis være glæde over en synder, der omvender sig, så jeg burde måske indskrænke mig til at sige til finansministeren, at det glæder mig, at han har følt sig overbevist om vanskelighederne ved at administrere dette på en fornuftig måde, nemlig sådan at de mennesker, der har arbejde, har lige så meget tilbage af deres indtægt som dem, der har samme indtægt delvis i form af arbejdsløshedsunderstøttelse. Men jeg kan ikke nøjes med at glæde mig, for dette hænger i allerhøjeste grad sammen med tilliden til vort skattesystem, og jeg tror ikke, det gavner tilliden til vort skattesystem, at en finansminister kan fremsætte et forslag, hvis virkning ganske indiskutabelt vil være en urimelig form for beskatning af folk. Jeg er glad for, at det er gået ud, men jeg er ked af, at det overhovedet blev foreslået.

Den socialdemokratiske ordfører sagde, at enhver form for skat er upopulær, og at enhver form for skatteadministration er upopulær. Det er måske rigtigt, men forslag som dette, oven i købet stillet af landets finansminister, gør det nu ikke nemmere at få systemet gjort forståeligt og populært hos folk. Og selv om det måske er et udmærket system, hvad jeg ikke føler mig helt så overbevist om som den socialdemokratiske ordfører, så gavnes det bestemt ikke af den slags forslag.

Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at vi, samtidig med at vi taler skat, bør gøre opmærksom på, at langt, langt de fleste af vore skattepenge går til at sikre den del af befolkningen, som uden disse foranstaltninger ville være dårligt stillet. Men det var unægtelig bedre, om den højtærede finansminister ville hjælpe os i bestræbelserne for at gøre det gældende system mere forståeligt og populært.

Ømann: Under udvalgsbehandlingen har vi jo behandlet Poul Dahlggaard-udvalgets forenklede velsignelser, og jeg synes, det er udmærket, at der foregår denne fortløbende bestræbelse på at forenkle kilde-skattessystemet. Nogle af de forslag, der er indeholdt i det oprindelige lovforslag, er gode i den retning, og jeg tror, at der vil kunne gøres mere på denne bane.

Der er først tale om, at man kan vælge at få en højere trækprocent end den, der står